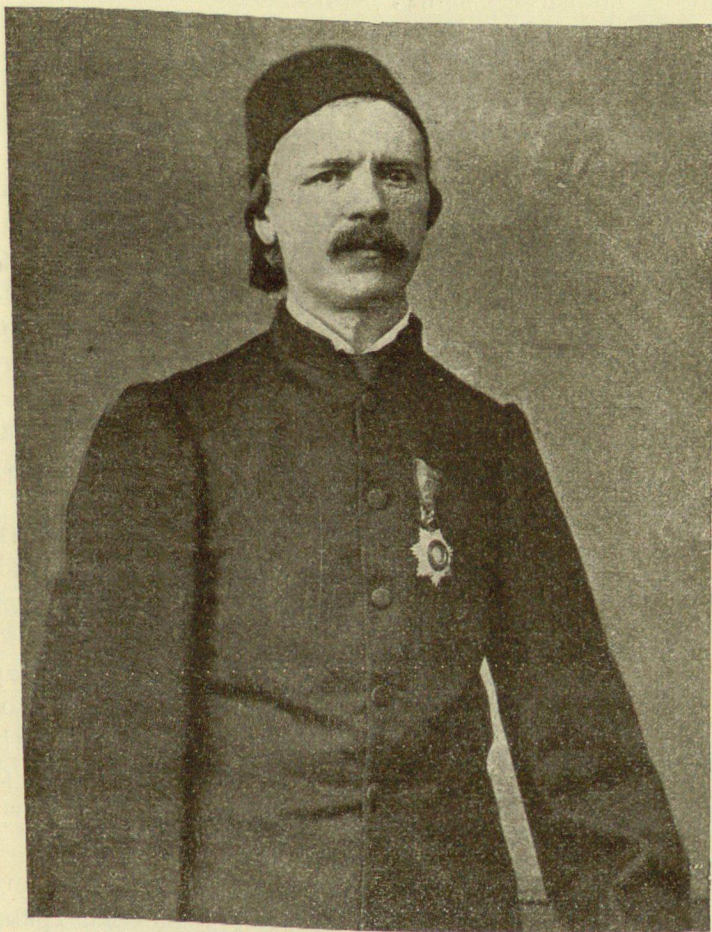

Селиминиски, който ни предава тъй обстойно разнитъ перипетии на борби, очаквания и разочарования въ Сливенъ, намира и следъ много години всичката прѣснота на впечатления си отъ този моментъ на дълбоко отчаяние у съгражданитъ си. Разказътъ му ни затрогва и сега съ силата на

22. Гавриль Кръстовичъ.

скръбта и съ художественото вживѣване на автора. Никога нещастieto на близкитъ му не му се е струвало тъй незаслужено и тъй непоправимо. И никога, може-би, той не е чувствувалъ своята собствена нравствена отговорностъ тъй мъчително. Защото и върху неговата лична дейность за възбуж-